

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

27 יוני 2018

תלה"מ 17264-03-18 א.א. נ' ת.א.

1

מספר בקשה: 2	
בפני	כב' השופטת מיכל דבירי-רוזנבלט
מבקש (נתבע)	1. א.א.
ע"י ב"כ עו"ד יאיר שופל	
נגד	
משיבה (תובעת)	1. ת.א.
ע"י ב"כ עו"ד שי זילברברג מטעם מרכז רקמן	

2

3

החלטה

4

1. בפניי תובענה שהגישה המשיבה (ולהלן – האישה) בחודש 3.2018 כנגד המבקש (ולהלן – האישה) לחיוב האיש במזונות שני ילדיהם הקטינים המשותפים, מר'. ו- מ'. בקשה זו המונחת בפניי, היא בקשת האיש לסילוק התובענה על הסף, מחמת שבית הדין הרבני כבר קנה סמכותו לדון בנושא מזונות הקטינים, מונחת בפני בית הדין הרבני תובענה מטעם האישה עצמה למזונות הקטינים, ובית הדין אף קבע כי סמכות הדיון נתונה לו. בנסיבות אלו, לטענת האיש, יש לסלק התובענה על הסף.

11

2. אקדים ואומר, כי בנושא הבקשה ערך בית המשפט שני דיונים ממושכים, וניסה להביא את הצדדים לכדי הסכמות כוללות בסכסוכים הניטשים ביניהם, הביא אותם להסכמה לנהל מו"מ מחוץ לכותלי בית המשפט, אך בסופו של דבר ההידברות כשלה, לפחות בשלב זה, ואין מנוס אפוא ממתן החלטה בבקשה לגופה.

16

3. דין הבקשה לסילוק על הסף - להידחות. לאחר שעיינתי בטיעוני הצדדים, ובנספחים שצורפו, לרבות החלטות בית הדין הרבני הנכבד, אני קובעת כי לבית משפט זה הסמכות לדון בתביעת הקטינים למזונותיהם, וכי הסכמת האישה להעביר את הדיון במזונות הקטינים לבית הדין הרבני בראשית שנת 2017, כמו גם בקשתה והסכמתה לבטל את פסק

20

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

27 יוני 2018

תלה"מ 17264-03-18 א.א. נ' ת.א.

1 הדין שניתן בבית משפט זה למזונות הקטינים – לא היו הסכמות מתוך רצונה החופשי ולא
2 היו תוך שקילת טובתם של הקטינים.

3
4 להלן פירוט הרקע והנימוקים להחלטתי זו:

העובדות וההליכים שקדמו לתובענה

5
6
7
8 4. בתיק זה דרושה סקירה של העובדות וההליכים אשר קדמו להליך אשר בפניי, היות שיש
9 להם משמעות וחשיבות ישירה להכרעה בבקשה זו.

10
11 הצדדים נישאו זה לזה בדמו"י בשנת 2012, ומנישואיהם נולדו שני הקטינים, ילידי השנים
12 2013 ו-2014. הצדדים דתיים חרדים.

13
14 בחודש 2.2015 נפרדו בני הזוג זמ"ז, אך לא התגרשו, ובחודש 4.2015 על רקע סכסוך עם
15 האישה, עזב האיש את מדינת ישראל בפתאומיות, ליעד שלא היה ידוע לאישה, ניתק עמה
16 ועם הקטינים כל קשר, וחזר לישראל רק בחודש 2.2018, או בסמוך לכך, דהיינו, כמעט 3
17 שלוש שנים לאחר שעזב.

18
19 בחודש 4.2015 – בסמוך לעזיבת האיש לחו"ל, הגישה האישה לבית משפט זה תביעה
20 למזונות הקטינים.

21
22 לאחר מכן, בראשית שנת 2016, הגישה האישה תביעת גירושין כנגד האיש לבית הדין הרבני.

23
24 ביום 12.9.2016 – ניתן בבית המשפט פסק דין בתובענה למזונות הקטינים, המחייב את
25 האיש בתשלום מזונותיהם, כפי שנקבע ופורט בגדרו. אציין כי האיש היה מיוצג בהליך בידי
26 עורך דין. עם מתן פסק הדין התיק נסגר.

27
28 בינתיים, דן בית הדין הרבני בתביעת הגירושין. האיש שלח לתיק בית הדין ממקום הימצאו
29 בחו"ל מספר כתבי עמדה בעניין הגירושין, ואשר צורפו לעיוני, ובהם עמד האיש על כך כי
30 נושא הגירושין וכל הכרוך בו ידון בפני בית הדין הרבני, ואף עמד על כך שהדיון בכל
31 הנושאים הנלווים בגירושין ייערך לפי דין תורה – וזאת כתנאי מפורש מצדו למתן הגט
32 לאישה. על עמדתו זו חזר חזור ושנה (ר' מכתבו מיום 21.6.2016: "על בית הדין להורות

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

27 יוני 2018

תלה"מ 17264-03-18 א.א. נ' ת.א.

1 לאישה להעביר את כל הדיונים לדין תורה... רק לאחר שהאישה תעביר את כל תביעותיה
2 באופן סופי ומוחלט לבית הדין הרבני יתקיים דיון בו אוכל להשמיע טענותי.... לא אעכב
3 את הגט, גם שאני בחו"ל בתנאי שכל הדברים ידונו בדין תורה" [הדגשה שלי – מ.ד.ר.]; וכן
4 מכתבו מיום 21.5.2017 (לאחר פסק הדין למזונות); וכן ר' מכתבו מיום 23.5.2016,
5 (21.8.2016).
6
7 בעודו בחו"ל, ומעביר את כתבי עמדותיו בנוגע לתביעת הגירושין, נתן בית הדין הרבני מספר
8 החלטות משמעותיות לענייננו:
9
10 ביום 30.10.2016 [כלומר, לאחר פסק הדין שניתן בבית המשפט למזונות הקטינים] בהחלטה
11 מפורטת, ועל רקע בקשת האישה לחייב את האיש בגירושין, קבע בית הדין כי בשונה
12 ממקרה שבו בעל נטש את אשתו ועבר לגור במקום מרוחק, שאז מדובר במקרה מובהק של
13 עיגון האישה, על כל המשתמע מכך לעניין אמצעים לכפייה, כאן מדובר במקרה שונה: היות
14 שהאיש במקרה הנדון נמנע מלחזור לישראל "מאחר שהאישה תבעה אותו בבית המשפט
15 ונפסקו כנגדו סכומי כסף גבוהים שאינו יכול לעמוד בהן [כך] בהיותו אברך שאינו עובד
16 לפרנסתו". בית הדין הנכבד הוסיף וקבע: "בית הדין אינו נותן לגיטימציה לעיגון שהבעל
17 מעגן את אשתו, מאידך על פי ההלכה כל עוד בפיו טענה צודקת שהאישה אינה "ציית
18 דינא" בסירובה שהדיון בתיק המזונות יתקיים בהליך ראוי על פי דין תורה. כל עוד עניין
19 זה לא יתוקן וכל עוד האישה לא תוגדר כ"ציית דינא" בדיני הממון שביניהם וכהגדרתו על
20 פי ההלכה, לא ניתן לקבוע שהבעל מעגן את האישה.... לאחר שיתברר שהאישה היא
21 "ציית דינא" לדין תורה, לא יהיה מקום לעכב את הגירושין...".
22 ובהמשך באותה החלטה: "בהתאם למבואר, בנסיבות הנוכחיות, אכן הוצגו הבטחות
23 עתידיות מצד האישה שבכוונתה בעתיד לנהוג עפ"י המוטל עליה על פי דין תורה, אך
24 הבטחות אלו אינן יכולות לקבוע בשלב זה את מעמדה כ"ציית דינא" כהגדרתו על פי
25 ההלכה. למען הסר ספק ביה"ד מבהיר כי מהבחינה המשפטית בית הדין אינו מונע
26 מהאישה את זכותה האזרחית לגשת לערכאות השיפוטיות השונות, אך ככל שהאשה
27 מבקשת מבית הדין להפעיל אמצעים כנגד הבעל במסגרת דין תורה, הרי שכאמור בשלב
28 זה בית הדין מונע מלנקוט באמצעים כאלה".
29
30 בהחלטה נוספת בהמשך לכך, מיום 15.1.2017, קבע בית הדין הרבני כי אינו מסתפק
31 בהודעת האישה בדבר כוונתה להעביר את נושא המזונות לדיון בפניו: "לאחר שהאישה
32 תשלם את הגשת תביעת המזונות והעברת הסמכות מביהמ"ש לביה"ד הרבני, תינתן

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

27 יוני 2018

תלה"מ 17264-03-18 א.א. נ' ת.א.

1 החלטה נוספת להמשך ההליך בתביעת הגירושין, לרבות מתן הוראות מתחייבות בנסיבות
2 המיוחדות של מקרה זה". משמע, כל עוד לא הועברה סמכות הדיון אל בית הדין הרבני, לא
3 תינתן החלטה נוספת בתביעת הגירושין.

4
5 נוכח החלטה זו של בית הדין הרבני – הגישה האישה תביעה למזונות הקטינים בבית הדין
6 הרבני בסמוך לאחר מכן 31.1.2017.

7
8 אלא, שגם אז הערים האיש קשיים מצדו ממקום הימצאו בחו"ל, וסרב ליתן גט בדרישה
9 שפסק הדין שניתן בידי בית המשפט בעניין המזונות - יבוטל.

10
11 בהחלטה מיום 22.6.2017 קיבל בית הדין הרבני (בדעת רוב) את עמדתו של האיש, וקבע
12 שלא יינקטו הליכי כפיית גט כנגד האיש, וכי יש צדק בסירובו של האיש להתייצב בפני בית
13 הדין הרבני כל עוד תלוי ועומד פסק הדין שניתן כנגדו בענייני מזונות, כל זאת תוך השמעת
14 דברי ביקורת על התנהלות האישה אשר לטענתם יצרה את המצב שנוצר במו ידה נוכח
15 פנייתה לבית המשפט בתביעה: "בנידון דנן כאשר האישה היא זו שפנתה בתביעה
16 לביהמ"ש וגרמה לבעל לנסוע לחו"ל מאימת פסק הדין למזונות, וכל שהוא מבקש זה לדון
17 ע"פ דין תורה... א"כ כיצד אפשר לפסוק הנדון כפייה לגט בלא לברר תביעת הגירושין
18 במעמד הצדדים, גם כאשר הבעל מסרב להופיע לדיון, ותולה התייצבותו לדיון בביטול
19 פסק הדין למזונות בביהמ"ש".

20 בית הדין קבע אפוא כי נוכח האמור בשלב הזה אין לחייב את הבעל בגט או לכופו לתת גט.
21 עוד קבע כי על האישה לחתום על בקשה משותפת בשמה ואף בשם הילדים שתוגש לבית
22 המשפט לאחר את העברת הסמכות לדון במשמורת ומשמורת לבית הדין וכן לבטל את
23 פסק הדין למזונות – רק אז יידרש בית הדין לבקשה לחיוב הבעל בגירושין ולאחר
24 שהאישה תפעל כאמור - לא תישמע כל טענה מצד הבעל לעכב את מתן הגט.

25
26 בהמשך לאמור, הוגשה לבית המשפט לענייני משפחה "בקשה מוסכמת לביטול פסקי דין .5
27 ולהעברת הדיון לסמכות בית הדין", בחתימת האישה וב"כ האיש מטעמו, תוך שצויין
28 בבקשה, על פי הוראת בית הדין הרבני, כי הצדדים חתומים על הבקשה "גם בשמם של
29 ילדיהם המשותפים". בבקשה התבקש בית המשפט לבטל את פסק הדין שניתן בעניין
30 מזונות הקטינים וכן את החלטה בעניין משמורת זמנית של הקטינים, נוכח הסכמתם
31 המשותפת, אליה הגיעו "מרצונם הטוב וללא אונס וכפייה", כאמור באותה בבקשה.
32

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

27 יוני 2018

תלה"מ 17264-03-18 א.א. נ' ת.א.

6. נוכח הבקשה המוסכמת ניתנה החלטת בית המשפט (17.1.2018): "נוכח הסכמות הצדדים פסקי הדין של בית המשפט המפורטים בסעיפים 1-2 מבוטלים. התביעה נמחקת."
7. בסמוך לאחר ביטול פסק הדין בבית המשפט, ביום 22.1.2018, ניתנה החלטה נוספת של בית הדין הרבני, ובה קבע כי כעת בית הדין יסדר גט פיטורין באמצעות שליח, ולאחר הגירושין בית הדין ימשיך לדון בכל התביעות הכרוכות בגירושין והמצויות בסמכות בית הדין לרבות בתביעה לחלוקת רכוש ובתביעה למזונות הילדים והמשמורת עליהם.
8. הצדדים התגרשו לאחר ימים ספורים, ביום 28.1.2018, והאיש שב לישראל.
- התובענה והבקשה שלפניי**
9. בסמוך לאחר הגירושין (13.2.2018) הגישה האישה בקשה ליישוב סכסוך לבית המשפט, בתוספת בקשה לקיצור הליכים. הבקשה לקיצור הליכים התקבלה וביום 8.3.2018 הגישה התובענה דגן למזונות הקטינים.
10. האיש, הנתבע, הגיש מטעמו בקשה לסילוק על הסף – היא הבקשה המונחת בפניי.
- בבקשתו טען האיש כי התביעה מטעם האישה חותרת תחת אושיות הסכם הגירושין שנחתם בין הצדדים ושאושר הן על ידי בית הדין הרבני והן אישור מכללא על ידי בית משפט זה. הוסכם בין הצדדים בשמם ובשם הילדים כי האיש ייתן לה את גיטה וכל הנושאים הכרוכים בגירושין יידונו בפני בית הדין הרבני לאחר הגירושין. איש לא הכריח את האישה להסכים להעברת הסמכות לבית הדין, היתה לאישה ברירה – לסרב להעברת הסמכות לבית הדין ולנהל הליך של תביעת גירושין, ולהסתכן בדחיית תביעתה, או להסכים לסמכות בית הדין בכל הנושאים הכרוכים ולקבל גט מייד. האישה העדיפה את האופציה האחרונה, קיבלה את התמורה – גט ללא משפט – וכעת פועלת בחוסר תום לב ומבקשת לבטל את ההסכמות באופן המצדיק דחיית התובענה על הסף. יתר על כן, בית הדין בהחלטתו מיום 22.1.2018 כבר קבע כי הסמכות לדון בכל התביעות הכרוכות נתונה לו, ועל כן, נוכח "הלכת פלמן" וכלל כיבוד הערכאות ההדדי, אל לו לבית המשפט להידרש לסוגיה לאחר שבית הדין קבע שהוא בעל הסמכות. זאת ועוד, האיש ביצע את חלקו בהסכמה מול האישה, ונתן לה את גיטה; לפיכך, מאחר שההסכמות ביניהם הן כמקשה אחת וללא אפשרות להפריד בין חלקי ההסכמות, אזי לא ניתן לבטל רק חלק מן ההסכמות, ויש

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

27 יוני 2018

תלה"מ 17264-03-18 א.א. נ' ת.א.

1 להותיר את כולן על כן. עוד הוסיף האיש כי גם בית הדין הרבני דואג לזכויות הקטינים
2 ולטובתם, והאישה עצמה כרכה את מזונות הקטינים בתביעת הגירושין עת הגישה תביעה
3 למזונותיהם לבית הדין הרבני ביום 31.1.2017. מנימוקים אלו ביקש כי התובענה תידחה על
4 הסף, ודרש כי האישה תחוייב בהוצאות גבוהות לדוגמה.
5
6 בתגובתה לבקשה, ציינה האישה, תחילה, על מנת לדייק, כי הסכמות הצדדים אינן "הסכם
7 גירושין" כלל ועיקר (בניגוד לטענת האישה), כי אם הסכמה לביטול פסקי דין בלבד. יתר על
8 כן, בית המשפט לא אישר בהחלטתו להעביר את סמכות הדיון לבית הדין הרבני, אלא הורה
9 רק על ביטול פסקי הדין בהתאם למבוקש. לגופם של דברים, טענה האישה כי בנסיבות
10 המקרה הנדון לא נותרה בידיה כל ברירה אלא להסכים לדרישתו של האיש להעביר את
11 הדיון לבית הדין הרבני, והיא היתה נתונה תחת לחץ ואילוץ לקבל את תכתיביו השונים כדי
12 לקבל מידי הגט המיוחל, לאחר כשלוש שנים שבהן חמק מישראל ליעד לא ידוע וניתק עמה
13 כל קשר. לא זו בלבד, אלא שבית הדין הרבני בשורת החלטות קיבל את התנאים שהציב
14 האיש, ומיאן להושיט לאישה כל סעד בעניין הגירושין כל עוד לא תעביר את הדיון בגירושין
15 ובכל הכרוך בהם לסמכותו של בית הדין הרבני. בנסיבות אלו, נקלעה האישה למבוי סתום,
16 ונאלצה לקנות את חירותה מכבלי הנישואין באמצעות הסכמתה להעביר את הדיון לבית
17 הדין הרבני, תחילה באמצעות הגשת התביעה למזונות ילדים לבית הדין הרבני ביום
18 15.1.2017, בהוראת בית הדין הרבני, ולאחר מכן, באמצעות הבקשה לביטול פסק הדין
19 שהוגשה לבית המשפט – אף היא בהוראת בית הדין הרבני וכתנאי שאם לא יתקיים לא
20 תידון תביעת הגירושין שלה ולא תקבל את גטה.
21
22 עוד הוסיפה האישה כי הגם שבית הדין הרבני קבע שלו הסמכות לדון במזונות הקטינים,
23 אין בהחלטה זו למנוע מבית המשפט לקבוע שהנושא נתון לסמכותו, הואיל שמתקיים
24 "טעם מיוחד" לכך, בהתאם להלכת פלמן. במקרה הנדון בית הדין הרבני חתר תחת סמכותו
25 של בית המשפט, ואישר הלכה למעשה את התנאי שהעמיד האיש לפיהם הגט יינתן לאישה
26 רק אם תסכים להעביר את סמכות הדיון לבית הדין הרבני. יתר על כן בית הדין הרבני בז
27 להחלטות שניתנו בבית המשפט והתייחס אליהן בהחלטותיו כאל גזל וגניבה מהאיש – ללא
28 כל כיבוד הדדי מצידו של בית הדין הרבני כלפי בית המשפט. בית הדין הרבני ניהל בהליך
29 שנועד לבחון כיצד ניתן להעביר את סמכות הדיון אליו. בית הדין הרבני לא קנה את
30 סמכותו בתום לב, אלא מתוך התניית ניהול תביעת הגירושין בהעברת סמכות הדיון אל
31 פתחו, משכך אין לכבד את ההחלטה של בית הדין הרבני הקובעת שהסמכות נתונה לו.
32

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

27 יוני 2018

תלה"מ 17264-03-18 א.א. נ' ת.א.

1 בנוסף, טענה האישה כי הסכמתה להעביר את הדיון לבית הדין הרבני, במסגרת ניסיון
2 לשכנע את האיש לתת לה גט, אינה מחייבת את הקטינים עצמם. לנגד עיניה של האישה
3 עמדה אך ורק מטרתה שלה עצמה לזכות בחירותה, ולא עניינם של הקטינים, בטח ובטח
4 שעה שכבר ניתן לזכות הקטינים פסק דין למזונותיהם בבית המשפט, ואין כל סיבה
5 הגיונית, מבחינת הקטינים, להגיש תביעה אחרת לבית הדין הרבני במקום פסק הדין הקיים
6 כבר, או לבקש את ביטולו. על כן, יש להכיר בתביעתם העצמאית למזונותיהם בבית
7 המשפט, ואילו בתביעת המזונות שהאישה הגישה לבית הדין הרבני ב-1.2017 יש לראות
8 כתביעה להשבת הוצאותיה, נוכח נסיבות הגשתה, ואף בשים לב שהקטינים אינם רשומים
9 בה כתובעים, אלא האישה לבדה ובעצמה. לבסוף הוסיפה האישה כי בית הדין הרבני דחה
10 ביום 22.6.2017 את תביעתה לגירושין, מכאן שמתן ההחלטה הקובעת את סמכותו לדון בכל
11 עניין הכרוך בגירושין ניתנה על ידי בית הדין כשלא היתה מונחת על שולחנו כל תביעת
12 גירושין. נוכח נימוקים אלו – עתרה האישה כי בית המשפט ידון בתובענה ולא יסלק אותה
13 על הסף.

14

15

16

הכרעה

17 12. כמצויין לעיל, בית הדין הרבני הנכבד קבע כי נתונה לו הסמכות לדון במזונות הקטינים
18 (החלטה מיום 22.1.2018). ככלל, כאשר ערכאה החליטה כי נתונה לה הסמכות לדון בסוגיה,
19 תימנע ערכאה אחרת מלהיזקק לשאלת הסמכות לדון באותה סוגיה, מפאת כלל כיבוד
20 הערכאות ההדדי. אלא שכידוע גם לכלל זה יש גם יוצא מן הכלל, ובמקרים חריגים,
21 בהתקיים טעם מיוחד, עשויה הערכאה האחרת להיזקק לשאלת הסמכות הגם שהערכאה
22 הראשונה כבר החליטה בנדון (בג"צ 8497/00 פייג-פלמן נ' פלמן (27.1.2003)).

23

24 13. הארכתני בתיאור ההליכים וההחלטות שניתנו בידי בית הדין הרבני אשר מדברות בעד
25 עצמן; מן הרקע המתואר עולה כי נסיבות המקרה הנדון הן דוגמה בולטת למצב שבו
26 ההסכמה לכאורה של ההורים להעביר את הדיון במזונותיהם לבית הדין הרבני הושגה על
27 רקע הצורך של האישה בקבלת הגט מידי האיש, שלוש שנים לאחר שנטש אותה ואת
28 הקטינים ונעלם לארץ אחרת, מבלי שמקום הימצאו היה ידוע לאישה, ונבעה באופן מובהק
29 מן האינטרס האישי של האישה להשתחרר מכבלי הנישואין בנסיבות שתוארו, ולא מתוך
30 בחינת האינטרס של הקטינים עצמם. שעה שהסכם בין ההורים להקנות לבית הדין הרבני
31 סמכות עניינית להכריע בענייני הקטינים הושג כחלק אינטגרלי מתנאים שהציב האיש
32 כתנאי למתן גט לאישה - בתנאים אלו יש לראות את האישה כמי שהסכימה לקביעת

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

27 יוני 2018

תלה"מ 17264-03-18 א.א. נ' ת.א.

- 1 הסמכות מתוך שיקוליה שלה בקבלת הגט, ומתוך מצוקתה, ולא מתוך בחינת האינטרס של
2 הקטינים וטובתם. הקטינים אינם נחשבים כצד להסכם בעניין הסמכות וההסכם אינו
3 מחייב אותם (בג"צ 78/03 כץ נ' בית הדין הרבני הגדול (11.3.2003): "הקטין אינו קשור
4 לסמכות בית הדין הרבני, והוא זכאי שענייניו יוכרעו בלא שיהא קשור לערכאה שנבחרה
5 על ידי הוריו כאמצעי לקדם את הסדר הגירושין ביניהם. הוא רשאי לפנות באמצעות
6 אפוטרופסו הטבעי לבית המשפט לענייני משפחה, שהוא המוסמך על פי החוק לדון
7 במכלול ענייניו ולהכריע בהם". (שם, ע' 880 לפסק הדין).
- 8
- 9 14. בנסיבות המתוארות לעיל, אין כל ספק כי האיש הציב כתנאי למתן הגט ושחרור האישה מן
10 הנישואים את העברת הסמכות העניינית לדון במזונות הקטינים לבית הדין הרבני, הגם
11 שכבר נדון ואף הוכרע עניינם בפני בית המשפט, תוך חתירה, בחוסר תום לב, ותוך ניצול
12 מצוקתה של האישה, לחסימת דרכם של הקטינים בתביעה עצמאית לבית המשפט על פי
13 זכותם לכך (בג"צ 787/14 פלונית נ' פלוני (26.10.2015)). בנסיבות המקרה המתוארות, שעה
14 שהאיש נמלט מישראל וניתק קשר עם האישה והקטינים הרכים בשנים, והותיר את האישה
15 לגדל אותם לבדה כשהיא נשואה לו ומייחלת לגט – התנאי שהציב למתן הגט היה תנאי יעיל
16 ואפקטיבי, אשר אלמלא נעתרה לו ופעלה לפיו, יש מקום להניח כי היתה נותרת בעגיונותה
17 בעל כורחה. לפיכך, אין ספק כי הסכמת האישה להעברת הדיון לבית הדין הרבני, בפרט
18 בשעה שהיא כבר אוחזת בידה פסק דין חלוט מבית המשפט המחייב את האיש בתשלום
19 מזונות לקטינים, וללא צורך להגיש תביעה אחרת לבית הדין הרבני - נבעה מתוך שיקוליה
20 האישיים בלבד ומתוך כמיהתה לחירות, ולא מתוך התחשבות אמיתית באינטרס של
21 הקטינים ובחינת טובתם.
- 22
- 23 אף יש לזכור, כי מלכתחילה הגישה האישה תביעת מזונות הקטינים לפתחו של בית
24 המשפט, ולא של בית הדין הרבני, והיא לא ביקשה לכרוך את מזונות הקטינים בתביעת
25 הגירושין – גם זו הוכחה לרצונה באשר לערכאה שתדון בעניינם, טרם שהועלו תכתיבים
26 ותנאים מצד האיש להעברת הדיון כתנאי למתן הגט. עוד אבהיר ואדייק כי בית המשפט לא
27 אישר את הסכמות הצדדים כ"הסכם גירושין", בניגוד לטענת האיש, ולא התייחס
28 בהחלטתו לשאלת הערכאה המוסמכת, אלא אך ורק הורה על ביטול פסק הדין, בהתאם
29 להודעה המוסכמת של הצדדים.
- 30
- 31 15. לא זו בלבד, אלא שגישת האיש ותנאיו זכו לתמיכת בית הדין הרבני, אשר מיאן, הלכה
32 למעשה, לקדם את הליך הגירושין כל עוד לא תמלא האישה את דרישתו של האיש להעביר

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

27 יוני 2018

תלה"מ 17264-03-18 א.א. נ' ת.א.

- 1 את התביעה למזונות לפתחו של בית הדין הרבני ואף לדון לגביה בדין תורה בלבד. מכאן,
2 שעל מנת לזכות בחירותה נאלצה האישה להתמודד לא רק עם תנאיו של האיש לגירושין
3 אלא גם עם תמיכתו של בית הדין הרבני באיש ובגישתו, כפי שעולה מהחלטותיו והוראותיו
4 לאישה, וסירובו להושיט לה סעד בתביעת הגירושין כל עוד לא תעשה כן, באופן המעורר
5 ספק לגבי מידת רצונה החופשי של האישה עצמה בביטול פסק הדין והעברת סמכות הדיון
6 אל בית הדין הרבני.
7
8 על אלו ניתן וצריך להוסיף כי כלל כיבוד הערכאות הוא הדדי, ועל בית הדין הרבני לכבד את
9 בית המשפט אשר דן בתביעת האישה למזונות הקטינים, נתן בנדון פסק דין לאחר הליך
10 הוגן ולאחר שניתנה לאיש הזדמנות מלאה להביא את טענותיו בפני בית המשפט, והוא אף
11 היה מיוזג, כאמור. משכך הביקורת המפורשת מטעם בית הדין הרבני על תוכנו של פסק
12 הדין דומני כי אינה עולה בקנה אחד עם כלל כיבוד הערכאות הדדי, כמו גם הוראתו
13 לצדדים כי יפנו לבית המשפט בבקשה מוסכמת לבטל את פסק דין, חלוט, שניתן כדין.
14
15 בנסיבות המתוארות לעיל, מצאתי כי בהתאם להלכת פלמן, מתקיים בנדון טעם מיוחד שלא
16 לקבל את החלטת בית הדין הרבני הנכבד ולפיה הסמכות לדון במזונות הקטינים נתונה לו,
17 והנני קובעת כי לבית המשפט סמכות לדון במזונות הקטינים ובתובענה זו.
18
19 הבקשה לסילוק על הסף – נדחית.
20
21 האיש יישא בהוצאות האישה בבקשה זו בסך 3,500 ש"ח, שישולמו לה בתוך 30 ימים.
22
23 פסק הדין ניתן לפרסום לאחר השמטת שמות הצדדים ופרטים מזהים אחרים.
24
25
26
27 ניתנה היום, י"ד תמוז תשע"ח, 27 יוני 2018, בהעדר הצדדים.
28

מיכל דביר-רוזנבלט, שופטת

29
30

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

27 יוני 2018

תלה"מ 17264-03-18 א.א. נ' ת.א.

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6

הלתיים סגורות